

ning. Jeg har ikke noget imod, at Landbrugsfkolerne gaa frem, men jeg mener, at det maa ikke ske faaledes, at deres Tilftud bliver trukket fra Folkehøffkolerne, thi faa tror jeg, der er en Fare, hvad det angaar at Elefantallet er fat faa lavt, tror jeg ikke, det vil være til Gavn. Jeg tror, at det kan blive en Spore til at opelfte nogle fmaa kunftige Skoler. Jeg er heller ikke glad ved, at 15,000 Kr. ftulle ftaa til Raadighed for Minifteren, fom han kan yde efter Forgodtbeftindende. Det kan være, at de blive anvendte fuldfændig forreft og loyalt, men det kan ogsaa være, at de blive givne til Skoler, der før lig gaa i Minifterens Fodspor, og ere ham til Pas i alle Maader. Det tror jeg ikke vil være faa heldigt. Jeg tror nok, at denne Lov vil blive modtagen med Glæde, idet man venter, at den vil kunne gøre nogen Gavn, men der er ikke udelte Meninger derom. Jeg har nylig talt med 3 Høffkolemænd, fom foreftaa nogle af de største Høffkoler, og de have faat, at de faa en Fare i Loven, at de helst ikke vilde have den, fordi den vilde blive en Sovepude og derfor ikke bidrage til, at Høffkolerne ftulle kunne gaa frem. (Stemmer: Hvem var det?) Jeg kan gjerne nævne deres Navne. Det var Jens Bef. Møllerup; Kriftenfen-Randers, Møllerup, og Bjerre, Sorø. Jeg antager, at man ikke vil fratende dem Kendskab til den Slags Ting, og de have faat, at de faa en Fare i Loven. Jeg fer faaledes paa den, at hvis det kan blive faaledes, at Landbrugsfkolerne gaa frem, faa kan det være godt, men jeg vil ikke, at det ftal ske paa Folkehøffkolerens Befoftning. Jeg vil ftemme for Loven, men ikke paa den Maade, at den kan trække noget andet med fig, den har nok med fig selv, og man ftal ikke komme og lægge andre ftore Spørgsmaal paa den.

Bernffen: Hovedfagen er jo, at det ærede Medlem vil ftemme for Lovforlaget; efter hvilke Motiver han gør det, og om han gør det med større eller mindre Glæde, faar at være det ærede Medlems Sag. Det ærede Medlem mener, at denne Sag ikke burde trække andet med fig, den kan have nok med at trække fig selv. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem fer paa Sagen; men jeg vil minde om, hvorledes Forholdet har udviklet fig i de senere Aar. Forholdet har udviklet fig faaledes, at hvor mange Forføg vi have gjort paa at gennemføre denne efter vor Mening gavnlige Foranstaltning, er det ikke hidtil lykkedes. Nu er det lykkedes, og det ærede Medlem vil vistnok indrømme, at det næppe var lykkedes, dersom der ikke var trukket andre Ting med.

Derved ftal jeg imidlertid ikke opholde mig, men jeg ftal knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalefer om Lovforlaget. Det ærede Medlem mente, at der vilde være Fare ved, at man nu vil lade Landbrugsfkolerne konkurrere med Folkehøffkolerne. Deri fer jeg ingen Fare. Jeg mener tværtimod, at en faadan Konfurrence kan i og for fig være ret heldig, og jeg er overbevist om, at de Høffkoler, der kunne optage denne Konfurrence, vilde ikke tabe, men vinde derved. Forholdet har hidtil været faaledes, at de fmaa Bidrag, fom tilftodes Folkehøffkolerne til fattige Elever, og til Fordeling mellem Skolerne, have de maattet dele med Landbrugsfkoleleverne og Landbrugsfkolerne. Forholdet bliver fom hidtil; der er kun den glædelige Forftel, at nu bliver der langt større Beløb til Deling, idet Statskaffen nu ftal udrede aarlig 300,000 Kr. til dette Formaal. Det mener jeg er et ganske smukt Skridt, vi have gjort, et smukt Refultat af vore Forhandlinger i denne Vinter. Det ærede Medlem udtalte, at der var ingen Grund til at favorisere de fmaa Skoler; der kunde være Fare for, at man opretholdt paa kunftig Maade nogle mindre Skoler, fom ikke fortjente Underftøttelse, og fom efter det ærede Medlems Mening ikke burde oprettes. I faa Henfeende ftaar det ærede Medlem i Modfætning til Flertallet her. Da vi behandlede Lovforlaget fidst, før vi jendte det til Landftinget, blev det oplyft for os, at dersom vi vedtog Lovforlaget i den gamle Stikfelte, vilde 30 å 40 af de nuværende Folkehøffkoler blive fatte ud af Spillet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem længes efter at komme ud til Bælgene for at fige, at han har været med til at ordne Underftøttelsen til Folkehøffkolerne faaledes, at fremtidig gaa 30—40 af dem ud af Spillet, og kunne ikke nyde den Statsunderftøttelse, fom de hidtil have nydt. En faa blodig Fremgangsmaade tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan have i Sind, naar han nærmere overvejer Stillingen, og jeg tror i faa Henfeende at kunne fige, at det ærede Medlem ftaar temmelig ifoleret med fin Tankegang. Jeg har den Opfattelse, at naar Skolerne, selv om de ere fmaa, selv om de ikke have et stort Elefantal, have været i Virksomhed i nogle Aar, kunne de udrette meget for den vedkommende Egn, idet de i Reglen ere Samlingssteder for Egnens Befolkning, og Lærerne holde Foredrag for Egnens Beboere, og udøve anden god og gavnlig Virksomhed. Forholdet er nu faaledes, at fremtidig ftal enhver ny Skole, der bliver oprettet, have 10 Aars Virksomhed for at kunne blive anerkendt;